

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Pavli Fvschi Episcopi Sarnensis De Visitatione Et
Regimine Ecclesiarvm. Libri Dvo**

Fusco, Paolo

Romae, 1616

De Excommvnicatis, Et Interdictis eijciendis ab Ecclesia. Cap.
Vigesimvmnonvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61768](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61768)

ampliatur ad virū, & vxorem, ne ex pollutione, ecclesiam oporteret reconsecrari, et per longum tempus, & tempore belli, vt nūquam liceat carnaliter cognosci, iuxta opinionem Gaet. in opuscul. 16. q. dubio. 4. licet May. contradicat, maxime si timeat in viro corruptio, ex dictis per Syluest. sed Victoria de matrim. q. 279. securius esse dictum Gaet. dicit: & concludit Martin. Nauar. in suo Manual. cap. 16. nu. 33. Vbi etiam quod locus fuerit tantum benedictus, non solum sacer, quia sacrilegium computaretur, & est communis opinio, & nobis placet, nam, & Adam nunquam cognouit Euam, nisi commissa inobedientia eiectus de paradiso voluptatis, Genes. cap. 4. † Et postremo prohibendum est ecclesiam ipsam incastellari. 10. qu. 1. cap. sanctorum, & si propter necessitatem inuenit permissum, eo debet restringi ipsa necessitas, vt cultus diuinus non sit impedi-

tus, nec transitus per ecclesiam occupatus, vt quāto plus fieri potest, queratur non lēdi ipsam ecclesiam, idq. omnino sit longe ab altaribus, vbi sancta sanctorum continentur, & dicit Abb. ex mente Innoc. & Hosti. in cap. cum ecclesia, num. 3. de immun. eccl. quod tunc potest incastellari, & alicuius protectioni concedi, quando timetur de christianorū offensione, & vt boni a malis tueantur. Idq. dicit obseruari a rusticis præcipue, qui tempore belli refugiunt cum bonis ad ecclesiam, meminit etiam Verg. 2. Aeneid. de bello Troiano, dum affert Hecubam alloquentem Priamum.

Huc tamen concede, hæc ara tuebitur omnes.

Quæ sunt notanda, & alijs declaranda, qui habentes ecclesias in campis, & montibus, manent in ciuitatibus, nihil de templis Dei cogitantes, & si in omnibus cura eorum est, in hoc tamen nulla, &c.

DE EXCOMMUNICATIS, ET INTERDICTIS EIJCIENDIS AB ECCLESIA.

CAP. VIGESIMVMNONVM.

S V M M A R I V M.

1	E Xcommunicati debent eijci ab ecclesia, & quando possint intrare.	5	Irregularis an sit, celebrans coram excommunicato, vel interdicto.
2	Excommunicati durante per annum qualiter debent puniri.	6	Intellectus. cap. is, qui de sent. excom. lib. 6. ponitur.
3	Glosa, in cap. 1. de sent. excom. lib. 6. discutitur.	7	Interdictum personale est duplex. vbi vide.
4	Clericus scienter communicans excommunicato, est excommunicatus.	8	Interdicti quando eijcendi ab ecclesia, & quæ tunc permittantur.

QVO-

Quoniam non audientes ecclesia, nobis debent esse sicut ethnici, & publicani. iuxta præceptum Domini. Matth. c. 18. † Qui ex illa potestate ab eodem tradita quæcumq. ligaueritis &c. excõicati sunt, cū quibus nec Christi, nec sanctorum merita cõmunicatur do. Card. Hosius, de fid. & symb. c. 31. ideo in visitatione videndum est, & mandandum, quod, si qui sunt excommunicati, & interdicti, ad obedientiam ecclesiasticam pro salute animarum venire non curantes, abiciantur ab ecclesia. namq. excommunicatus dicitur separatus a Deo, & effectus membrũ diaboli 10. quæst. 3. c. excellentissimus, exinde, quacumq. hora prohibetur ingredi ecclesiam, & si monitus recusat exire, grauissime peccat, vt non nisi a sũmo Pontifice absoluator, iux. clem. grauis, de sent. excom. immo magis excommunicati, quam canes eijciuntur Apoc. cap. fin. ex Matth. cap. 7. eccl. cap. 13. versatur enim excommunicatus in triplici periculo. Primo quia in potestatem demõnis traditur ex dicto Aug. omnis christianus, qui a sacerdote excommunicatur, Sathana traditur. Secundo quia Dei gratia ab excommunicato subtrahitur. Tertio, quia excommunicatio est morbus contagiosus. Item propter damnum, quod tripliciter accidit, quia ex cõmunicatus suffragijs, orationibus, & beneficijs ecclesiæ priuatur. Secundo a Spiritu sancto non viuificat, & tertio suis ex infirmitatibus nõ curatur. 11. quæst. 3. cap. nihil. perdidit. n. sacramenta ecclesiæ, quæ sunt medicina, & remedia. Vnde magis excõmunicati vitantur, quã Iudæi, vel Sa-

raceni. gl. super Matth. c. 18. de quo dixit sapiens. Prou. c. 6. vir apostata, homo inutilis, id est excõicatus sine omni lege: aut quis excõicatus volens intrare ecclesiam causa ibi orandi, seu audiendi verbum Dei debeat repelli arg. est de cõse. dif. 1. c. episcopus nulum, licet videatur dissentire tex. in c. cum excommunicato, & c. seq. 11. q. 3. Nicol. Plou. de excom. 3. dubio. n. 9. † Et si, sint ipsi excõicati vltra annum stantes in excõicatione animo indurato, & pertinaci, publice declarentur: sunt namq. isti tales omni iure exosi. auct. quæcũq. communitas. C. de epis. & cle. c. reuersus. 11. q. 1. & ius regni Neap. procedit contra ipsos ad penam pecuniariam crescentem ex tẽporis perseuerantia. c. si quis in excõmunicatione, & c. q. si cõtigat: hodie grauissime, quia cõtra tales inquirimus iure nouissimo tamquã de hæresi suspectos, ex decreto Conc. Tri. sess. 25. de refor. gen. c. 3. in fi. Simancas de hære. c. 55. n. 2. & in cath. instit. 27. de alijs legibus. nu. 6. dixi in fam. sing. in lit. e. n. 46. quamuis multi faciant differentiã (quando sumus extra causam Religionis) si excommunicatio est ex causa criminali, vel ciuili, per gl. & do. Anton. de But. in c. contingit. in verb. non potest, de dolo, & contu. Sed in causa fidei in quo libet casu posito per Eymer. in Direc. 3. p. q. 124. excommunicatus durans per annũ est, vt hæreticus iudicandus, c. cum contumacia. §. vt inquisitionis. §. prohibemus, de hære. lib. 6. & in 2. par. eiusd. Direct. q. 47. quãdo extra causam fidei. nu. 7. vbi dat modũ procedendi, & citandi, quæ dicta poteris videre, & cum ecclesia nõ communicet cum eo, nec alij debet

3 communicare. cap. siquidem. c. cum desideres, de sent. excom. † Ex quibus est notandum non esse veram opinionem gl. de qua semper dubitauimus in c. 1. de sent. excom. lib. 6. quæ vult, q̄ si iudex videt excōicatum stare obstinatum, & non esse ei curę de excōicatione, minusq. procurare absolutionem, debet etiam inuitum absolvere, ex doctrina Gemin. adducētis S. Tho. in 4. dif. 18. q. 2. ar. 5. super quo dicto cogitandum est, namq. illam doctrinā in facti contingentia, maximi momenti, quidā graues viri parū fauentes libertati ecclesiasticæ allegarūt: nec erat faciēda vis de nitore allegationū: sed proh dolor? quia, ēt, vt dixerunt, tacite euenit, sed non eorum intuitu, vt potuerit optime dici. Iniurię nascuntur, vnde iura oriūtur, contra c. qualiter, & qñ in princ. de accusat. l. meminerint. C. vnde vi, & ad gl. prædictā, & S. Tho. vide sēper Fel. in c. scribebā, in prin. de præsump. vbi qñ inuitus sit absoluendus & in c. apostolicæ, n. 1. de excep. & Io. And. in eod. c. & nota quia omnia dicta fuerunt vtilitata, & Fel. non cātavit per ora omnium, ideo diligenter perquirat episcopus in visitatione suæ ecclesiæ. † Et si clericus scienter excommunicato cōmunicauerit, in eandē incurrit sententiā excōicationis. clem. significauit. de sent. excom. quando constat illū esse excommunicatum, per declarationē iudicis. Secundum communem practicā ecclesiæ. est. n. generale dictū, participantem excōmunicatis incurrere minorem excōmunicationem. c. cū excommunicato. 11. q. 3. quādo tamen scienter, vt participando cum maiori maiorem incurrat. c. quanto amplius

4

de priu. il. ēt ep̄s excōicans nō pōt, eū ab eo ex cōicato participare, nisi s̄m formā ecclesiæ præstito iuramento fuerit absolutus, tex. est in c. cū desideres, de sent. excom. quod est notandū a pluribus, qui cogitant licite posse ante absolutionem prædictam cōmunicare, & tamen in excommunicationē incidunt, licet in multis cōmunicatio permittatur in casibus nouissime vnitis per Nauar. in Man. c. 27. nu. 26. cum seq. extra quos, nec literis licet, cle. fi. de sent. excom. quos excōicatos si Papa in suis litteris saluauerit, nec dicitur absolvere, c. si aliquando, de sent. excom. vbi nota verba qualiter præsumatur factum, ad illud autem de clerico, dicas, quando scienter, & sponte, per tex. clarū, e. tit. c. significauit nobis, de cuius intellectu vide Couar. in repetit. c. alma. mater. 1. p. §. 3. nu. 4. de sent. excom. lib. 6. † Vnde caueat sacerdos coram excommunicato denunciatio celebrare, nam licet non efficiatur irregularis incontinenti, per tex. principalem, in cap. is qui de sent. excom. lib. 6. tamen secundum Ioan. Andr. ibidem est proximus irregularitati, quia est suspensus, & interim celebrando incurrit irregularitatem. Nico. Plou. de irregular. 40. reg. nu. 25. ideo debet monere excōicatum, vt exeat ab ecclesia, qui si cōtempserit, & est ante consecrationem, discedat ab altare, & vadat ad lacristiam, si autem cæperit verba cōsecrationis cōpleat, quia maius est præceptum, ne sacrificium restet imperfectum, ipsam tamen suspensionem licet possit episcopus tollere, non tamen irregularitatē inde sequutam, quæ summo Pōtifici reseruatur, not. Steph. in cle. dudum,

dudū, de sepul. (nouiter Simon Ma-
 iol. episcopus Vulter. de canon. im-
 ped. lib. 3. cap. 19. in prin.) nisi acce-
 damus ad decisionem tex. Conc. Tri-
 den. & eius practicam sess. 24. de re-
 form. cap. 6. vt episcopi ab omnibus 7
 suspensionibus, & irregularitatibus
 prouenientibus ex delicto occulto,
 præter homicidium volūtarium, &
 quæ ad forum contentiosum dedu-
 cta sunt, possint dispensare. Sed caute
 est agendum, vt primo sciatur, q̄ di-
 catur occultū, vide Nauar. in Man.
 cap. 2. n. 250. & prius nu. 194. Co-
 uar. in clem. si furiosus. 2. par. §. 3. nu.
 2. de homicid. vbi opinio sua contra
 6 tex. Conc. nō tenetur. † Et nota tex.
 in dict. cap. 15. qui nam vtitur verbo
 tempore, nec irregularitatē inducit,
 cum non sit in iure expressum, & il-
 lum tex. elegantem dicit idem Co-
 uar. in repet. cap. alma mater, in prio-
 ri par. §. 6. nu. 9. ex ea potissima rō-
 8 ne allegata, & quia coram tali excō-
 municato cum celebrauerit, interdi-
 ctus est ei ingressus, vt postea cele-
 brando fiat irregularis, secundū mul-
 torum opinionem, licet primum ve-
 rius: & maxima est cautela, vt ante
 diuinorum officiorū horam, videat-
 ur si extant in ecclesia excōmunica-
 ti, vt primū deiectis ipsis fiāt diuina,
 sin autē postea obseruetur, quod di-
 ctum est. & not. 7. quæst. 1. cap. illud.
 11. q. 3. c. sicut Apostoli, caueant autē
 tales excōmunicari moniti, vt exeāt,
 & obediāt, ne ex resistētia perturbēt
 diuinum officium, quia graui pœna
 veniunt puniēdi. per l. si quis in hoc
 genus. C. de episc. & cleric. vt memi-
 ni supr. c. 20. nu. 39. sicut dicimus de
 excōmunicato volente corā se cele-
 brari per vim, & metū. argum. eorū,

quæ dicit Abb. in c. si. de excess. prel.
 contra quosdā potentes: sed cautus
 sacerdos aufugit, non curādo minas,
 neque panem, & qui scrutati fuerūt
 iniquitates defecerūt scrutātes scru-
 tinio, iux. psal. 63. † Hæc autem sunt
 aduertenda etiā contra interdictos,
 qui prohibito sibi ecclesiæ ingressu,
 audēt iura ecclesiastica violare, vt in
 hoc dicit Nauar. in Man. c. 27. n. 16.
 dum ponit duplicē differentiam, seu
 gradum, generale, vt interdictis ciui-
 tatibus hominum, & particulare, ad
 certā personam, vnam, vel plures no-
 minatas, de quibus dicimus idē, quod
 de excommunicatis per superius di-
 cta. Florent. in sum. 3. par. tit. 26. c. 4.
 §. 1. quæ faciunt ad quæstionē, cum
 de alijs infra dicetur. (& idē episco-
 Vulter. lib. 3. c. 26.) quos item vitare
 debent sacerdotes, dū sacra mysteria
 altaris conficiunt, & eis notū est esse
 in ecclesia interdictos. † Qui dū di-
 uina celebrantur, omnino stare non
 debēt, possunt tamen cū ipsa nō fiūt
 intrare ecclesiam, & orare, vt omnes
 cōmuniter concludunt. Nauar. eod.
 cap. nu. 170. immo trāsire cum cele-
 bratur. per notat. in c. is cui, de sent.
 excom. lib. 6. licet grauiter peccēt, si
 absq. causā, ne in contemptū videā-
 tur facere, vel tēpore prædicationis.
 per c. responso. de sent. excom. & di-
 cit Flor. eod. §. 1. col. pen. q̄ in fine
 prædicationis potest eis fieri genera-
 lis cōfessio, & ibi multa: dicebat etiā
 Facredus, q̄ quilibet peccator causa
 orādi potest intrare ecclesiam, quod
 notandū volūt doct. in ipsamet cle.
 grauis, quæ verba multo magis ad Iu-
 dæos, & Infideles extenduntur, &
 hæc omnia Sacerdotibus declaran-
 tur, qui solent ad tabellas adnotare.